

gangen af det her år etableres en naturforvalteruddannelse i Tønder.

Uddannelsen er tænkt som en mellemlang videregående uddannelse omfattet af MVU-loven, hvor de studerende efter endt uddannelse opnår titlen professionsbachelor.

Dette beslutningsforslag rummer to problemstillinger, dels hensynet til de regionale udviklingsmiljøer, dels hensynet til miljøet.

Regeringen står bag beslutningen om at prioritere hensynet til den regionale udvikling i Danmark højt. Vi er hele tiden opmærksomme på de situationer, hvor udviklingen trækker mod de store byer og væk fra yderområderne.

Det var en af bevæggrundene for den lovpakke om bl.a. centre for videregående uddannelser, som vi gennemførte sidste år. Et hovedformål med CVU'erne er netop at skabe stærke, selvstændige, profilerede videregående uddannelsesmiljøer i alle dele af landet. Derved gjorde vi det muligt for mindre uddannelsesinstitutioner at bevare og udvikle nye uddannelses tilbud af høj kvalitet, spredt rundt i hele landet.

Ligeledes har regeringen altid sat miljøet og naturen højt på dagsordenen. Et godt miljø og en bæredygtig udnyttelse og bevarelse af naturen og dens ressourcer er altafgørende for, at vi fortsat kan tilgodesse og leve op til de globale mål om et bæredygtigt samfund. I et samfund som vores, hvor mange har fjernet sig fra den umiddelbare, tætte kontakt med og også forståelse for naturens rytme og balance, er det derfor af største betydning, at der er mennesker, som har faglige kompetencer til at tage vare på vores natur.

Naturforvalteruddannelsen bliver af stillerne til beslutningsforslaget fremstillet som at slå to fluer med ét smæk: Sønderjylland får en ny uddannelse, og naturens varetægtelse bliver sikret.

Vi har allerede uddannelser i dag, der sigter på at bevare og varetage miljøet og naturen. Jeg skal blot nævne to beslægtede uddannelser til den foreslåede naturforvalteruddannelse, nemlig for det første skovbrugeruddannelsen, der er en 3-årig uddannelse inden for skovbrug og naturformidling ved Skovskolen, og for det andet skov- og landskabsingeniøren, der er en 4-årig uddannelse inden for skovbrug og naturforvaltning, også ved Skovskolen.

Men derudover har vi andre uddannelser inden for miljø, skovbrug og naturforvaltning, nemlig naturvejlederordningen, der er en efteruddannelse under Skov- og Naturstyrelsen, naturvejlederuddannelsen, der er en 20-måneders

uddannelse på Skovskolen i Fredensborg, friluft vejlederuddannelsen, der er en 1-årig deltiduddannelse i at varetage undervisning og vejledning i friluftsliv, natur og miljø. Den uddannelse findes på forskellige seminarier og på Københavns Universitet. Der er forstkandidatuddannelsen, der er en kandidatuddannelse inden for skovdyrkning i bred forstand, samt til forvaltning af skov- og naturressourcer, som gennemføres ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Og sidst er der landskabsforvaltning, der er en 2-årig kandidatoverbygning inden for forvaltning af det åbne landskabsressourcer, også ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Der er således mulighed for med de nuværende uddannelser at opnå en kompetence inden for miljø- og naturforvaltning med både korte, mellemlange og lange videregående uddannelser og gennem efteruddannelse.

De regionale forskelle står og falder imidlertid ikke med en enkelt uddannelse, men det er klart, at ethvert tiltag skal vurderes i forhold til den regionale udvikling.

I Undervisningsministeriet er vi vidende om, at man i det sønderjyske område har arbejdet med et uddannelsesforslag, der sigter mod at oprette en naturforvalteruddannelse i Tønder. Undervisningsministeriet så dette forslag i en tidlig skitse og sendte det efter anmodning fra Tønder Kommune til høring i henholdsvis Naturvidenskabeligt Uddannelsesråd og Samfundsvidenskabeligt Uddannelsesråd. Rådene skulle høres med hensyn til uddannelsens niveau og bæredygtighed, og dette var en betingelse for, at kommunen ville give midler til at udvikle uddannelsen.

De to råd erklærede sig skeptiske over for det konkrete forslag, fordi det for det første var vanskeligt at vurdere uddannelsens faglige kvalitet, da der manglede dokumentation for det faglige miljø bag uddannelsen. For det andet fremgik det ikke, hvordan uddannelsen skulle placeres og forholde sig til eksisterende uddannelser på området. For det tredje dokumenterede ansøgningen ikke behovet for uddannelsen, og for det fjerde: Uddannelsens profil syntes for snæver i forhold til de eksisterende kompetencebehov på arbejdsmarkedet.

Vi sendte denne udtalelse til Tønder Kommune og Sønderjyllands Amt. Ministeriet har ikke modtaget en konkret ansøgning om oprettelse af uddannelsen som naturforvalter.